

twaaifde jaargang

IV

juli-augustus 1960

DE NIJDAMSTRA TYNGE

PERIODIEK VOOR DE GESLACHTEN
NIJDAM, NIEUWDAM, VLEER, WIJNIA

NIJDAMSTRA

Orgaan der Nijdamstra-Stichting

FAN IT FRYSKÉ MÉD

In het Genealogysk Jierboekje 1960 wordt vermeld dat er in Friesland 12 familie-verenigingen zijn. Eén van deze familie-verenigingen is de Hoekema-stichting. Deze stichting heeft in Ds. C.P. Hoekema te Heemstede een zeer kundige en ijverige secretaris-archivaris. Van zijn hand verschenen reeds 5 boekdeeltjes onder de naam van Hoekema-rige.

Ds. Hoekema wijst er steeds weer op, dat het in de genealogie niet gaat om eer en hoogheid, maar om kennis en binding van het geslacht. En al is dat een geslacht van boeren, bakkers, schippers, verveners enz., toch kan de studie van zulk een geslacht, van "gewone" mensen dus, ons veel leren.

Nu heeft Ds. Hoekema één van zijn boekjes, n°. 5, gewijd aan Ds. Petrus Hoekema, die leefde van 1747-1820. Over deze Ds. P. Hoekema heeft Ds. C.P. Hoekema voor het Genealogysk Wurkforbân in het Coulonhûs te Leeuwarden een lezing gehouden, die van het begin tot het eind zijn toehoorders uitermate boeide. Het merkwaardige is, dat Ds. Hoekema zijn gegevens over deze sibbegenoot ontleende aan een boek vol aantekeningen van de schoonzoon van Petrus Hoekema, de zeer bekende Joost Halbertsma, Fries taalgeleerde en schrijver historicus en dominee, broer van de niet minder in Friesland bekende schrijver en dichter Dokter Eeltsje Halbertsma.

Door dit aantekenboek krijgen wij een portret van Ds. Petrus Hoekema ten voeten uit. Wij leren Ds. Hoekema kennen als een zwaargebouwde sterke Fries, een man van een stoer karakter, een heldere geest, een groot verstand en van een grote geleerdheid.

Door zijn typische friese eigenschappen van aard en karakter heeft hij niet datgene bereikt, wat mogelijk was geweest, als hij een man was geweest van strijdlust en van zich doen gelden. Hij was bescheiden, verdraagzaam en schuwde het zich op de voorgrond te stellen.

Desniettemin leefde hij het geestelijk en maatschappelijk gebeuren van zijn tijd ten volle mee. En die tijd, de laatste helft van de 18e eeuw en de overgang naar de 19e eeuw culmineerend in de Franse revolutie met al de gevolgen van dien, was een zeer belangrijk tijdvak.

Onder de invloed van het rationalisme vond er een geestelijke omwenteling plaats, die voor de oude waarden en begrippen nieuwe in de plaats stelde.

En Ds. P. Hoekema leefde mee: als diep gelovig mens, geraakt door de nieuwe ideeën, welke hij reeds leerde kennen van zijn professoren. Op de hogeschool te Franeker schaarde hij zich aan de zijde der patriotten. Waarschijnlijk is hij ongewild door de omwenteling van 1795 op de voorgrond getreden. Hij zal zeker zeer sterk teleurgesteld zijn geweest, van wat er in werkelijkheid van al het nieuwe terecht kwam en trok zich dan ook terug. Zo heeft hij ook het predikambt, dat hij een paar jaar te Oldenorn en ± 17 jaar in Workum heeft uitgeoefend, neergelegd, toen hij de overtuiging kreeg dat "vooroordelen tegen hem en zijn leertrant tot zulke moeilijk- en onaangenaamheden leidden, dat zijn dienst door velen veracht werd". En verder verklaarde Ds. Hoekema: "noede van de verdenkingen, van de argwaan, van de vooroordelen, van de teisterende ontmoetingen niet langer met genoeg en opgeruimdheid des harten en lust nog met de geest, die bezielen moet bij het werk, de dienst in de gemeente te kunnen volbrengen".

Hij vroeg en verkreeg zijn ontslag.

Teleurstelling in zijn beroep, teleurstelling in het maatschappelijk leven zijn ruimschoots zijn deel geweest. Hij trok zich terug en wijdde zijn leven verder zeker aan studie en lectuur, hetgeen hij onbekommerd kon doen omdat hij door zijn huwelijk met Sjutte of Sjoerdje Sjoerds zeer bemiddeld was. Als wij daarbij nog bedenken, dat hij de laatste zeven jaren van zijn leven door een plotselinge blindheid werd getroffen en tenslotte zijn sterke gestel vernietigd werd door een vreselijke ziekte, kanker, dan begrijpen wij, dat dit aanvankelijk zo veel belovende leven van de moeiten des levens en het lijden ruimschoots zijn deel heeft gehad.

Waarom ik U over deze buitengewone interessante lezing van Ds. C.P. Hoekema iets moest vertellen is vooral, omdat het bewijst, dat de genealogie beslist niet een dorre opsomming van namen en jaartallen behoeft te zijn.

Het vierde deel van het Nijdamstra-boek is verschenen. Bij een reeds vluchtige kennismaking kunnen wij verklaren, dat het op waardige wijze bij de drie vorige delen aansluit.

Hierin wordt beschreven wat de Groninger Nijdams in de omgeving van Paterswolde hebben tot stand gebracht.

Voor de Wynia's wordt op duidelijke wijze aangetoond, hoe en waarom zij bij de Nijdamstra-stichting behoren. Uit de boedelscheiding van Auke Willems Vleer en Sytske Johannes Bottema, leren we veel over het boerenbedrijf en het leven in het begin van de 19e eeuw. Zelfs zijn er enige epistels op rijm uit familie-papieren aangebracht.

Op dit vierde deel zullen zeker nog twee delen volgen, welke geïllustreerd behoren te worden met familiefoto's. Laten wij ook ons best doen zoveel mogelijk overleveringen, aantekeningen, oude brieven en papieren bijeenbrengen. Deze kunnen dan door onze genealoog en redactie-commissie worden gebruikt voor omlijsting en illustratie van de genealogische gegevens, om z te komen tot een genealogie van Nijdamstra, die er wezen mag.

A. Vleer.

LEES DIT VOORAL !

Even na het uitkomen van het vierde deel van ons familieboek ontving ik van één onzer leden een reactie hierop, welke voor mij aanleiding is tot het schrijven van dit artikel. In het schrijven van ons familielid werden mij enige waardevolle en interessante dingen verteld over één zijner voorouders, die werkelijk van veel belang zijn om ze vast te leggen in ons familieboek.

In een volgend artikel hoop ik daar op nader te kunnen ingaan. Reeds nu moet ik vaststellen, dat bij het schrijven van het familieboek de redactie-commissie haar uiterste best moet doen zoveel mogelijk waardevolle bijzonderheden over familieleden zien "los" te krijgen, welke voor nu en later van grote betekenis kunnen zijn voor ons familieboek.

Nu wij met ons familieboek de 19de eeuw naderen en het volgende deel zeker gewijd zal zijn aan de eerste helft van die eeuw, komen wij in een tijd, die zeker veel historische bijzonderheden kan opleveren. Immers velen van ons zullen er nog over kunnen vertellen en hebben misschien nog brieven, stukken of voorwerpen onder hun berusting, welke voor het familieboek belangrijk kunnen zijn.

In de eeuwen voor 1800 zullen wij voor zaken, welke familieleden betreffen, moeten duiken in oude archieven en vergt het veel geduld en speurzinn van de genealoog om dusdanige gegevens te

verkrijgen, die het vermelden in een familieboek waard zijn. Bij de families zelf zal bijna geen heugenis meer zijn over voorouders, die voor 1800 leefden.

Anders wordt het, wanneer het gaat over het leven van grootouders, ouders, of zelfs nog een geslacht vroeger. Dan zullen er bij vele ouderen onder ons nog overleveringen aanwezig zijn. Zeker zullen er onder ons zijn, die nog familie-papieren enz. bezitten over het leven van het nabije voorgeslacht.

Voor ons, en voor die na ons komen kan zulks van uitermate belang zijn en nu dient het familieboek er juist voor om dat vast te leggen en te bewaren in de volgende delen.

Inden er bij een intensieve navorsing zoveel bijzonderheden tevoorschijn komen, welke het leven van dit voorgeslacht illustreeren, dan zou ik er zelfs voor voelen deze in boekbijlagen te verzamelen, zoals dit bijvoorbeeld gebeurt bij de familievereniging Hoekema in haar z.g. Hoekema-rigen.

Daarom is dit artikel een inleiding en aansporing voor alle familieleden daaraan van nu af mee te werken.

Hoe ik mij dit alles voorstel, daarover wil ik het hebben in een volgend artikel.

Mochten er van de kant van familieleden suggesties komen, die in dezelfde richting gaan, dan zal ik daar gaarne nota van nemen. Mag ik dan aan het slot van mijn artikel medewerking vragen?

A. Vleer

H E T W E E R

Het is maandag nu ik dit schrijf. Jongstleden zaterdag ben ik terug gekomen van vakantie. Hoeveel malen zou ik vandaag hebben moeten antwoorden op de vraag: "Heb je goed weer gehad?" Ook nu deze bijdrage voor de "Tyng" geschreven wordt, is het niet mogelijk los te komen van die vraag.

Wat is het weer toch belangrijk in ons leven. Welvaart en genot zijn in niet geringe mate afhankelijk van het weer. Schijnt de zon, dan lijkt alles vrolijk; regent het, dan is het alsof een trieste stemming het geheel beheerst.

Op 21 juli, 's middags om 3 uur kwamen we aan boord van de "Modjokerto". De zon scheen. Het was een genot om van het dek af de laatste voorbereidselen voor het vertrek gade te slaan. Toen wij om 5 uur uit Rotterdam vertrokken, ontlastte zich juist een hevig onweer met slagregens.

Het gehele uitzicht was verdwenen.

Zon en regen. Niet overal geldt onze Nederlandse norm: zon vrolijkheid, regen somberheid. In Marseille was het ontzettend warm, hetgeen nog temeer op ons drukte door de grote drukte in de straten en het temperamentvolle beweeg der Franse bewoners van de Middellandse zee-kust. Geen wonder dat mijn vrouw de tweede dag het verblijf in de air-conditioned hut verkoos boven een zwerftocht door de stad.

Wat kan het weer ook een schade veroorzaken. De "Modjokerto" had ons naar Genua gebracht, met de "Oldekerk" voeren wij terug naar Rotterdam. Vertrek 4 augustus. Maar op die dag regende het 's middags in Genua. Een fiks buitje. Terwijl de Nederlandse matrozen nog doorwerkten, doken de havenarbeiders van Genua bij de eerste druppels onder hun parapluie en zochten dekking. Op zichzelf een grappig gezicht, die stoere kerels op de vlucht voor de regen, elk onder een parapluie. Dat zijn we hier in ons land niet gewend. Maar wij vertrokken er een dag laten door en dat kostte de rederij een bedrag, dat zeker met drie cijfers in Nederlands geld geschreven wordt.

Trouwens van schade als gevolg van het weer kunnen we in Nederland ook meespreken. Zo voordelig de zonnige zomer van verleden jaar voor vele zaken hier aan de kust was, zoveel nadeel levert de vele regen van dit jaar. Maar voor andere bedrijven is dat weer juist andersom. Waaruit volgt, dat het maar heel gelukkig is, dat de regeling van het weer niet aan mensen is toevertrouwd. Indien dat wel het geval ware, wat zouden daar een ru-zies uit voortkomen.

De mens van heden is zeer machtig. Wat zijn er in de loop der tijden een uitvindingen gedaan. Vooral de laatste halve eeuw is er vol van. Wie van onze voorouders had durven dromen van radio en televisie, van straalvliegtuigen en electronische machines? En dat gaat nog maar steeds door. Wij hebben afgeleerd om het woord "onmogelijk" te gebruiken. Maar het weer is ons de baas. Als het weer niet meewerkt, dan kan een eenvoudige familie-bijeenkomst mislukken. Als het weer tegen zit, kan de zwaarste machine machteloos staan. Ja, zelfs het wereldgebeuren, het onderling verkeer tussen de volkeren ondergaat de invloed van het weer. Door het weer zijn oorlogen beslist en revoluties voorkomen.

Iemand heeft eens gezegd: "God regeert de wereld door middel van het weer".

Dit gezegde onderschrijf ik niet. Ik geloof in Gods volkomen almacht, zodat niet alleen het weer, maar ook alle andere mensen dieren en dingen door Hem in Zijn regering worden gebruikt en geleid naar zijn onveranderlijk eeuwig raadsplan. Maar dat het weer daarbij een belangrijke plaats inneemt staat vast. Daarom is ook zo machtig hetgeen in Mattheus 8:23-27 wordt beschreven. Wanneer de discipelen met Jezus op zee varen, steekt een storm op. De discipelen worden bang. Maar Jezus staat op en op Zijn woorden gaat de wind liggen en wordt de zee stil. Beter had de Bijbel dit nooit kunnen omschrijven. Ieder, die iets van de zee afweet, is er mee bekend, dat het menselijk absoluut onmogelijk is een storm te bezweren en tegelijkertijd de zee stil te maken. Daar is bovenmenselijke macht voor nodig.

Alkmaar.

H. Nijdam Lzn.

U E N I K

Als een ander ergens lang over doet, dan is hij langzaam,

- wanneer ik ergens lang over doe, dan werk ik grondig.

Als die ander iets niet doet, dan is hij lui,

- wanneer ik het niet doe, dan komt dat, doordat ik het te druk heb.

Als een ander zijn gang gaat en uit eigen beweging iets doet, dan is hij eigengereid,

- wanneer ik mijn gang ga en uit eigen beweging iets doe, dan toon ik initiatief!

Als een ander zijn standpunt verdedigt, dan is hij eigenwijs,

- wanneer ik mijn standpunt verdedig, dan ben ik standvastig.

Als een ander de etiquette veronachtzaamt, dan is hij brutaal,

- wanneer ik een paar regels over het hoofd zie, ben ik origineel.

Als een ander iets doet, dat de baas prettig vindt, dan is hij een hielenlikker,

- wanneer ik iets doe, dat in de smaak valt, dan is dat samenwerking.

Als die ander vooruit komt, dan heeft hij beslist geluk gehad,

- maar wanneer ik vooruit kom....?

Man, dat is een kwestie van hard werken!

(Lloyd Lenzen).

<p><u>Gehuwd:</u> JAN BEUKENS HIEKE WINIA Nijland, juli '60</p>	<p><u>Gehuwd:</u> JOHANNES DROST GEELTJE WINIA Follega, juli '60.</p>
<p><u>Geboren:</u> EELKE zoon van Jacob Dijkstra en Wietske Wijnia. Nijland, juli '60.</p>	<p><u>Geboren:</u> JACOB zoon van Jacob v.d. Meer en Aukje Nijdam. Woudsend, aug. '60.</p>
<p><u>Geboren:</u> GERBEN EELTJE zoon van Wjke de Vries en Hiltje Anna Wijnja. Oppenhuizen, juli '60.</p>	<p>Met grote vreugde geven wij kennis van de geboorte van ons dochttertje en zusje MARIJKE H.T. Wielinga S. Wielinga-Wijnia Isabel. Hilversum, 10 juli 1960 J.P. Coenstraat 65.</p>
<p><u>Verloofd:</u> M.G. HUKEMA en K.L. NIJDAM Groningen, Paterswoldseweg 108 Boerhaavelaan 113</p>	<p><u>Overleden:</u> TRIJNTJE J. DE JONG 78 jaar, echtgenote van Herre Nijdam. Grouw, juli '60.</p>

Heden overleed plotseling in volle vrede onze
geliefde en zorgzame Man en Vader

SJOERD WYNIA

op de leeftijd van 54 jaar.

G.J. Wynia-Overes

S.L. Wynia.

Haarlem, 8 aug. 1960.

Eksterstraat 244.

De teraardebestelling zal plaatsvinden vrijdag
12 augustus a.s. om 2 uur op de Noorder Begraaf-
plaats aan de Vergierdeweg te Haarlem-N.

Liever geen bezoek
Geen bloemen.

Geslaagd aan de:

Technische school te Bolsward:

metalen: U. Wynja te Exmorra.

Technische school te Heerenveen:

electrotechniek: L. Wynia te Heerenveen.

Lagere landbouwschool te Roordahuizum:

Hoite Nijdam.

In de familieberichten komt steeds weer de naam van neef
Henk Nijdam uit Eelderwolde onze wielrenner-kampioen.

En hoe kan het ook anders.

Waar hij heengaat, naar Leeuwarden, Heerenveen of Leipzig,
steeds weer spreekt men van een

"FANTASTISCHE RIT"

En nu naar Roma, naar de Olympische spelen.

Hoe zal het daar gaan?

Bij het ter perse gaan van ons familieblad is de strijd nog
niet gestreden.

Veel succes Henk!!

WIJNIA OPENDE TWEDE BEDRIJF IN HEERENVEEN.

15-7-1960.

HEERENVEEN - De nieuwe wijken in Heerenveen, wij denken hierbij bij voorbeeld aan Heerenveen-Zuid, hebben ook behoefte aan goed geoutilleerde winkels.

Zo dacht ook de familie Wijnia, en zij begon naast haar bestaande zaak aan de Herenwal met een tweede bedrijf, dat zij vestigde aan de Barones de Vos van Steenwijksingel.

Het is een bijzonder mooie zaak geworden deze bakkerij.

Veel glas, lichte houtbetimmering en grote overzichtelijke vitrines geven het geheel een moderne, frisse indruk.

En al zijn alle nieuwe huizen nog lang niet bewoond, al staan zelfs de huizen er ook lang nog niet allemaal, het filiaal van deze koek- brood- en banketbakkerij zal het altijd wel doen.

AUTO MET 11 TON SUIKER SLOOT IN GESTUURD.

23-7-1960

BIJRUM - Vrijdagmorgen omstreeks kwart voor zeven is bij een 125 meter lange wegafzetting op de rijksstraatweg Leeuwarden-Groningen een truck met trailer geladen met 11 ton suiker van het expeditiebedrijf N.V. W. Nijdam uit Groningen door een verkeerde afstandsrekening van de chauffeur noodgedwongen een sloot ingereden.

AAN NEEF KAPTEIN UIT APELDOORN.

Enige jaren werd de administratie van ons familieblad verzorgd door onze neef Kaptein te Apeldoorn.

Om gezondheidsredenen moest hij thans hiervoor bedanken.

Mede namens alle neven en nichten zeg ik U hartelijk dank voor het vele werk door u gedaan voor onze stichting.

Moge uw gezondheid terugkeren, zodat u nog menig jaar mag genieten van een welverdiende rust, met uw vrouw en de uwen.

Het gaat u goed!

De voorzitter.

AAN NEEF VLEER TE SNEEK

De administratie van ons familieblad wordt thans verricht door neef Vleer te Sneek.

Neef Vleer is geen onbekende voor ons, daar hij geregeld in

de "Tyngge" schrijft.
Zijn artikelen worden zeer op prijs gesteld.
Thans een WELKOM als administrateur.

De voorzitter.

BLOEMEN SCHIKKEN.

Van de hand van onze nicht Mevr. E.J. van der Linden-Nijdam
verscheen een alleraardigst boekwerkje, getiteld
"BLOEMEN SCHIKKEN".
(planten verzorgen, kruiden kweken)
Voor de liefhebbers(sters) zeer aanbevelingswaardig.

Overgenomen uit "Trouw".

POST-PERIKELEN.

Hoog aan de voorgevel van het New Yorkse hoofdpstkantoor
staat het motto der Amerikaanse postrijen: "Noch sneeuw, noch
regen, noch hitte, noch de duisternis van de nacht, houdt
deze koeriers terug van de snelle volbrenging van hun aange-
wezen ronden". Sommigen menen wellicht, dat dit toepasselijke
motto voor de postbode nog dateert uit de tijd van de Pony
Express, die in april 1860 met een personeel van tachtig man
en 400 paarden een postdienst begon van St. Joseph in Missouri
naar San Francisco. Dit traject van 3200 km. werd in acht da-
gen afgelegd, waarbij de postruiter elke 16 kilometer een
vers paard besteeg. Maar dit motto is veel ouder dan 100 jaar.
Het is namelijk afkomstig van de Griekse historieschrijver
Herodotus, die met deze woorden de lof verkondigde van de
Perzische ijlboten uit het jaar 500 vóór Chr.
Deze koeriers brachten staatsboodschappen over naar en van de
heersers uit de oude wereld.

De eerste officiële Amerikaanse postzegel werd pas in 1847
uitgegeven. Aangetekende brieven maakten hun debuut eerst
in 1855 en expresse-bestellingen in 1885. Postpakketten kende
Amerika pas in 1913 en de luchtpost in 1918. Van begin af aan
heeft de Amerikaanse postbode een querilla moeten voeren met
's mensen trouwste vriend: de hond.
Waarom die Amerikaanse honden zo speciaal gebeten zijn op en

veelvuldig bijten in deze "koeriers" bij de "snelle volbrenging van hun aangewezen ronden" is een raadsel. In geen ander land ter wereld ondervinden brievenbestellers zulk een hondse bejegening. Aan de andere kant zal het ook wel nergens ter wereld zijn voorgekomen, behalve dan in Amerika, dat een postbode op zijn laatste ronde vóór zijn pensionering, zoals hier onlangs is gebeurd, door 386 vrouwen op zijn route werd gekust.

D E T I J D

Wij zijn het er wel over eens, denk ik, dat de tijd snel gaat.

Tijdens de vakantie gaat het tenminste razend snel. Mijn vrouw en ik zeggen tenminste vaak tegen elkaar: "Al weer een week om." En de weken rijgen zich aaneen tot maanden en de maanden tot jaren.

De tijd gaat snel.

Het spreekwoord zegt: "De tijd gaat snel, gebruik hem wel". Dat is een waar woord.

Nu moet u niet denken, dat het zo bedoeld wordt, dat wij al onze vrije tijd moeten besteden door te werken, neen, meer zo, dat wij, zolang wij leven, de tijd "verantwoord" moeten gebruiken. Wij zijn dus verantwoordelijk voor het "hoe".

Nu gaat het leven in een snel tempo. Het zijn slechts enkele jaren. Laat ons dat rekensommetje eens maken.

De gemiddelde levensduur schijnt in onze wereld zo ongeveer bij de zeventig te liggen.

Stel eens het geval dat u het voorrecht hebt om zeventig jaar te leven, hoe lang leef je dan eigenlijk?

Om te beginnen slapen de mensen gemiddeld een derde deel van zijn leven. Daar gaan dus al 23 jaar mee heen, waarin men niet bewust leeft.

Aan school en studietijd spendeert men zo door elkaar 3 jaren, en u wilt toch niet beweren dat schooltijd het leven is?

Met wachten gaat ook drie jaar mee heen.

Hoewel wij allen niet evenveel uren werken, gaat toch gemiddeld met werken 16 jaar voorbij.

Dat is dus al in totaal 45 jaar.

Van deze jaren moeten dan nog af de dagen van ziekte, waarvoor drie jaar gerekend mag worden.

Wij leven dus slechts 23 jaar. Deze 23 jaar moeten wij "echt" leven.

Daar is een liedje, waarin een regel voorkomt: Mens, durf te leven!.

Heeft de samensteller ook gevoeld het fatale van het zo snel voorbijgaande leven?

Dat geloof ik niet.

Hij heeft het vast niet bedoeld als, mens, pas op je ademhaling, want zolang je dat doet, leef je toch.

Hij zal het wel zo bedoeld hebben: smijt je beroerdigheden achter je rug en leef, geniet.

Maar dit kan men niet blijven zingen, omdat de werkelijkheid ons iets anders leert.

Jonge mensen bouwen reusachtige luchtkastelen. Als men wat ouder wordt, wordt men steeds bescheidener.

Van jaar tot jaar laten zij van hun luchtkastelen een verdieping weg.

Men beseft meer en meer hoe kort het leven is.

Maar, zo zegt u, is het bovenstaande niet wat zwartgallig gezien? Weet u dan niet, zo zegt u misschien, dat, al leven we dan kort, in die korte tijd ook heel wat tot stand gebracht kan worden? Vliegen we nu niet in een straaljager in enkele uren van New York naar Nederland?

Ik heb eens iemand horen zeggen: Vanmorgen ontbeet ik te Berlijn, vanmiddag dineerde ik in Wenen en vanavond soupeer ik in New York.

Is het niet geweldig?

Inderdaad, de mens is tot veel dingen in staat. Hoe geweldig is toch de menselijke geest.

Maar het leven is werkelijkheid en dat is voor de mens "Onzekerheid". De onzekerheid gaat mee, en is verweven in ons leven. Het is zoals in de militaire dienst als je de eerste diensttijd meemaakt. Je bent al een tijdje in opleiding en dan komt de tijd dat je het schieten moet leren.

Het schot maakt iets los in ons. Het klinkt ons niet prettig in de oren en wij moeten denken aan dood en bloed.

Ons leven is kort, het glijdt weg uit onze handen, hoe krampachtig wij het ook vasthouden.

Het schot valt.

Bij een spoorwegongeluk op 24 dec. 1933 te Parijs, kwamen er 200 mensen om het leven.

De plaats van het ongeluk lag ook vol gebroken kinderspeelgoed. Maar het tragische was een met bloed bevleekt schoolrapport, dat men daar vond en waarin van de scholier getuigd werd: vlug van begrip, intelligent, vlijtig, hem wacht een grote toekomst.

De knaap was bij de doden.

De tijd gaat snel, en de onzekerheid dragen wij mee in ons leven.

Hoe oud wordt u?

Wordt u zeventig jaar en is u maar drie jaar ziek?

U en ik, wij gaan nog even het rekensommetje na.

De voorzitter.

Wij, de familiegemeenschap, erkennen verbonden te zijn met ons voor- en nageslacht en zijn ons bewust een door God geschapen natuurlijke- en organische eenheid te vormen, die reeds eeuwen bestaat.

Wij streven er naar alle familieleden weer in deze gemeenschap te verenigen, op grond van gemeenschappelijke afstamming en geschiedenis, en elkander te helpen en van dienst te zijn. Als zonen en dochteren van een oud-Fries-eigeneerfd geslacht voelen wij ons verplicht de belangen van ons geslacht te behartigen, de familieband te versterken en de studie over het voorgeslacht te bevorderen.

Tenslotte moeten alle ideeën en programma's niet van het bestuur uitgaan, doch ook van de leden zelf. We willen graag meer bieden en kunnen dit ook, wanneer de financiële middelen groter en ruimer zijn.

Daarvoor is slechts één oplossing.

STEEDS MEER FAMILIELEDEN BINNEN DE NIJDAMSTRA-RIJEN!

- - - -

Mens is slechts hij, die verleden en toekomst levend in zijn hart draagt - want hij alleen staat boven het uur, dat heden heet!

Goethe.

PRIJSSTABILISATIE

In onze tijd kent heel de natie het slagwoord prijsstabilisatie. 't Klinkt als een strijdkreet door het land. Je leest het dagelijks in de krant. Sprekers in raden en in staten kunnen er uren over praten.

Ik ben maar een eenvoudig man en snap er misschien weinig van. Die vreemde woorden vind ik lastig, maar 'k dacht: stabiel, dat is standvastig, iets wat je haast niet kunt verwrikken. 't Zou met de prijzen dus wel schikken! Ik blikte dankbaar naar Den Haag, want: "Zijlstra houdt de prijzen laag!"

Helaas, het was een ijdelo waan, want bijna alle prijzen gaan, als 'k me niet al te zeer bedroog, gelijk een luchtballon omhoog.

Die uitgeslapen Haagse heren zijn al maar aan 't stabiliseren, willen de prijzenvloed bezweren en 't wassende getij doen keren, maar ach, hoe vlijtig ze regeren, dit kunststuk kunnen ze niet leren...

'k Heb met die Zijlstra medelijden, die een verloren strijd moet strijden en vraag voor Zijne Excellentie, daarom bij voorbaat veel clementie. Het is voor hem toch ook geen pret. Gestemd door heel het kabinet tracht hij de prijzen neer te drukken, maar hoe hij zwoegt, het wil niet lukken. Eén ding blijkt elke dag seculerder: het leven wordt voortdurend duurder!

Men spréékt van prijsstabilisatie, in werkelijk heerst er inflatie.

'De overheid wil in deez' tijden het economisch leven leiden in het bezit rechtvaardig spreiden, maar telkens weer zijn er factoren die heel het mooie plan verstoren, en soms ook lijkt dit dirigeren merkwaardig veel op potverteren!

Ik ben beslist geen econoom en stel daarom mijn vraag met schroom, maar zou de beste medicijn voor overheid en volk niet zijn een degelijke portie vlijt en ouderwetse zuinigheid?

BESTUUR NIJDAMSTRA - STICHTING.

Voorzitter : T. Nijdam, Coornhertstraat 12, Leeuwarden,
tel. 05100 - 22167.

Secretaresse: M.H. Nijdam-Nijholt, Robert Kochstraat 21,
Leeuwarden.

Penningmeester: C. van der Schoot Azn. Leeuwarderweg 63,
Sneek, tel. 05150 - 3028.

LEDEN:

P. Agema-Wynia, Stationsweg 18, Dokkum.

H. Nijdam-Smit, Boerhaavelaan 113, Groningen.

M.P. Wienia, Nieuwedijk 75, Lemmer.

A. Vleer, H. Sytstrastraat 18, Sneek.

=====

POSTREKENING: 82.67.24 t.n.v. penningmeester NIJDAMSTRA-
STICHTING, SNEEK.

FAMILIEBLAD : "De Nijdamstra-Tyngje".

REDAKTEUR: T. Nijdam, Coornhertstraat 12, Leeuwarden.

ADMINISTRATIE: A. Vleer, H. Sytstrastraat, 18 Sneek.

BIJ ONBESTELBAARHEID GAARNE RETOUR

aan: Harmen Sytstrastraat 18, SNEEK

zo mogelijk met opgave van nieuw adres.